

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/26/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815201047
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815201047.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martináčkovej vo veci starostlivosti o maloletých: 1/ R. E., narodený XX.XX.XXXX, 2/ Y. E., narodená XX.XX.XXXX, 3/ R. H., narodená XX.XX.XXXX a 4/ V. F., narodený XX.XX.XXXX, zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny J., deti rodičov matky Y. H., bytom J., B. XX/X, otca maloletých 1/ a 2/ H. E., bytom J., B. X/X, zastúpeného H. E., bytom J., B. X/X, otca maloletej 3/ E. K., bytom F., L. cesta XX/X a otca maloletého 4/ E. F., bytom J., R. XX, za účasti starej matky maloletých detí 1/ a 2/ H. H., bytom J., Y. X/X a starej matky maloletých detí 1/ a 2/ H. E., bytom J., B. X/X, o úpravu styku starej matky maloletých 1/ a 2/ H. E. s maloletými 1/ a X/, o zverenie maloletých 1/ a 2/ do náhradnej osobnej starostlivosti starej matke H. H., o zverenie maloletého 4/ do osobnej starostlivosti a určenie výživného a o uloženie výchovného opatrenia, o odvolaní otca maloletých 1/ a 2/ H. E. a starej matky maloletých 1/ a 2/ H. E. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 27. januára 2016, č. k. 17P/4/2015-167 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku II. o povinnosti otca H. E. prispievať na výživné na maloleté deti 1/ R. E. v sume 130 eur mesačne a 2/ Y. E. v sume 100 eur mesačne a výroku o zročnom výživnom na maloleté deti 1/ a 2/ p o t v r d z u j e.

Vo zvyšujúcej napadnutej časti vo výroku I. , v ktorom konanie o návrhu H. E. na úpravu styku s maloletými 1/ a 2/ zastavil, rozsudok súdu prvého stupňa z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa vo výroku I. konanie sčasti o návrhu H. E. na úpravu styku s maloletými 1/ a 2/ zastavil. Vo výroku II. rozsudok Okresného súdu Prievidza z 05.10.2009, č. k. 5P/15/2009-35 sa sčasti úpravy práv a povinností k maloletým 1/ a 2/ zmenil nasledovne: Maloleté deti 1/ R. E., narodený XX.XX.XXXX, 2/ Y. E., narodená XX.XX.XXXX zveril do náhradnej osobnej starostlivosti H. H., narodenej XX.XX.XXXX, pričom jej oprávnením a povinnosťou je osobne sa o maloleté deti starať, vychovávať ich, zabezpečovať ich každodenné potreby, sledovať školský prospech a dochádzku do školy, preberať výživné od rodičov a toto používať v ich prospech; spravovať ich veci tak, aby neutrpeli žiadnu ujmu na svojich právach; úkony presahujúce rámec bežnej veci podliehajú schváleniu súdu. Otcovi maloletých H. E., narodený XX.XX.XXXX uložil povinnosť od 1.10.2015 prispievať na výživu R. E., narodeného XX.XX.XXXX vo výške 130,- eur mesačne a Y. E., narodenej XX.XX.XXXX mesačne vo výške 100,- eur, pričom už z dôvodu určenia výživného zročné výživné za obdobie od 01.10.2015 do konca mesiaca januára 2016 je zaplatené a výživné za ďalšie nasledujúce mesiace od februára 2016 je povinný poukazovať vždy do konca mesiaca, ktorý predchádza mesiacu, na ktorý sa výživné poskytuje, a to H. H., narodenej XX.XX.XXXX. H. maloletých Y. H., narodená XX.XX.XXXX uložil povinnosť od 01.10.2015 prispievať na výživu každého z maloletých R. E., narodeného XX.XX.XXXX a Y. E., narodenej XX.X.XXXX samostatne mesačne vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené

neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, pričom už z dôvodu určenia výživného zročné výživné samostatne ku každému z maloletých za obdobie od 01.10.2015 do konca mesiaca januára 2016 vo výške 108,52 eur, spolu 217,04 eur, je povinná poukázať do troch dní od doručenia rozsudku a výživné za ďalšie nasledujúce mesiace od februára 2016 je povinná poukazovať vždy do konca mesiaca, ktorý predchádza mesiacu, na ktorý sa výživné poskytuje, a to všetko H. H., narodenej XX.XX.XXXX. Vo výroku III. maloletého V. F., narodený X.XX.XXXX zveril do osobnej starostlivosti matky Y. H., narodenej XX.X.XXXX, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Otcovi maloletého E. F., narodený XX.XX.XXXX uložil povinnosť od 23.11.2015 prispievať na výživu maloletého V. F., narodeného XX.XX.XXXX vo výške 150,- eur mesačne, pričom už zročné výživné za obdobie od 23.11.2015 do konca mesiaca januára 2016 vo výške 340,- eur je povinný poukázať matke maloletého do troch dní od doručenia rozsudku a výživné za ďalšie nasledujúce mesiace od februára 2016 je povinný poukazovať matke maloletého vždy do konca mesiaca, ktorý predchádza mesiacu, na ktorý sa výživné poskytuje. Vo výroku IV. uložil nasledovné výchovné opatrenia: a) nad maloletými 1/ R. E., narodený XX.XX.XXXX, 2/ Y. E., narodená XX.XX.XXXX, 3/ R. H., narodená XX.XX.XXXX a 4/ V. F., narodený XX.XX.XXXX určil dohľad, b) napomína starú matku maloletých 1/ a 2/ H. E., narodená XX.X.XXXX, c) napomína matku maloletých Y. H., narodená XX.XX.XXXX. Účinnosť výchovných opatrení bude vyhodnotená po uplynutí troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení uviedol, že stará matka maloletých 1/ a 2/ zo strany otca - H. E. žiadala o úpravu styku s maloletými 1/ a 2/, pričom následne uviedla, že na tomto návrhu netrvá. Preto súd konanie v tejto časti podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zastavil. Ďalej uviedol, že súd uznesením z 06.10.2015 začal konanie vo veci zverenia maloletých 1/ a 2/ do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky maloletých zo strany matky - H. H. s čím, matka maloletých súhlasila a ich otec sa vyjadroval tak, že neskôr bude žiadať o to, aby mu boli maloletí 1/ a 2/ zverení do jeho osobnej starostlivosti. Otec maloletých 1/ a 2/ sa k svojim zárobkovým pomerom napriek opakovaným výzvam súdu bližšie nevyjadril a nepredložil doklady o svojich súčasných príjmoch a výdavkoch. Návrhom doručeným súdu 23.11.2015 sa matka maloletého 4/ domáhala určenia výživného vo vzťahu k maloletému 4/ pričom žiadala výživné vo výške 200,- eur mesačne. Súd uznesením z 25.01.2016 začal konanie vo veci zverenia maloletého 4/ do osobnej starostlivosti matky. Otec maloletého 4/ sa vyjadril tak, že so zverením maloletého do osobnej starostlivosti matky súhlasí, súhlasí však s výživným len vo výške 150,- eur mesačne. Súd začal tiež konanie vo veci uloženia výchovného opatrenia vo vzťahu k výchove všetkých maloletých uznesením z 02.01.2015. Rodičia maloletých sa k začatému konaniu o uloženie výchovného opatrenia bližšie nevyjadrili. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza z 05.10.2009, č. k. 5P/15/2009-35 boli maloletí 1/ a 2/ zverení do osobnej starostlivosti matky a otec maloletých bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého 1/ vo výške 100,- eur mesačne a maloletej 2/ vo výške 70,- eur mesačne. V tom čase obaja maloletí navštevovali materskú školu, ich otec bol vo väzbe; predtým pokým bol na slobode, dosahoval príjem podľa svojho vlastného vyjadrenia vo výške 700,- eur mesačne a matka maloletých bola nezamestnaná, odkázaná na pomoc príbuzných a sociálnu dávku vo výške približne 200,- eur mesačne. Súd vychádzal ďalej zo zistenia, že uznesením č. k. 17C/96/2014-10 z 02.01.2015 bolo predbežným opatrením matke maloletých uložené, aby sa zdržala takého konania, ktoré by umožnilo to, aby sa maloleté deti 1/, 2/ a 3/ dostali do akéhokoľvek osobného kontaktu s otcom maloletého 4/, vtedy jej druhom, ktorý otcovstvo k maloletému 4/ uznal až v priebehu konania v novembri 2015. Dôvodom nariadenia predbežného opatrenia bolo to, že maloletí 1/, 2/ a 3/ odmietali spolužitie ich matky s otcom maloletého 4/. Uznesením z 06.10.2015 bolo predchádzajúce predbežné opatrenie zrušené a nariadené predbežné opatrenie, ktorým boli maloletí 1/ a 2/ zverení do starostlivosti H. H.. Krátko na to H. H. začala bývať spolu s maloletými a svojim druhom v spoločnej domácnosti s matkou maloletých a ostatnými maloletými. Toto spolužitie však pre vzájomné nezhody H. H. a matky maloletých vydržalo len krátko a už v decembri sa H. H., s druhom a s maloletými 1/ a 2/ odsťahovala do iného bytu, v ktorom býva spolu s maloletými a svojim druhom. Maloletý 1/ už dlhšiu dobu odmieta výchovné pôsobenie svojej matky a v očakávaní povzbudzovanom jeho otcom a H. E., že bude zverený do starostlivosti svojho otca, ktorý žije v Nemecku, sa stavia, ambivalentne k otázke, komu bude zverený v súčasnosti. V tomto vedomí je správanie maloletého zo strany H. H. ťažko zvládnuteľné, keďže je zrejmé, že maloletý nemá v súčasnosti vytvorenú stabilnú výchovnú autoritu, ktorú mu v súčasnosti nemôže zabezpečiť nielen jeho otec pre svoje na jeho výchovu nestabilizované pomery v Nemecku, ale ani H. E., ktorá pre svoju bytovú otázku nežiada o zverenie maloletého do svojej starostlivosti. Z výsluchu matky maloletého vyplynulo, že maloletý sa v prípade zákazov zo strany matky obracal na svojho otca a H. E., ktorá ponosy maloletého riešila navštevovaním domácnosti matky, ale aj nedôvodným privolávaním polície a orgánov sociálnoprávnej ochrany detí do domácnosti matky. Z výsluchu H. H., ktorá predložila i sms správy zasielané H. E. je zrejmé, že H. E. neakceptuje výchovné prostredie maloletých 1/ a 2/ a do ich

výchovy zasahuje tak, že si vynucuje neobmedzené stretávanie s maloletým 1/, zabezpečuje osobné potreby maloletých 1/ a 2/ podľa ich želaní, no v rozpore s rozhodnutiami H. H. (platby za obedy v škole, i keď H. H. obedy pre maloletých varí) a hrozí právnymi riešeniami banálnych situácií (text v sms „napíšem na súd ako nemali príbory“). Uvedené skutočnosti mal súd za preukázané nielen z výsluchu uvedených osôb, ale aj z celkom neúčelných konfliktných vyjadrení a návrhov H. E. v priebehu konania, ktorá sama na pojednávaní 25.1.2016 priznala, že sa H. H. vyhrážala tým, že skončí rovnako ako otec maloletého 4/, pričom je zrejmé, že tým myslela väzobné stíhanie. H. maloletého je na rodičovskej dovolenke, pričom okrem výživného a štátnych sociálnych dávok iné príjmy nemá. V súčasnosti zabezpečuje starostlivosť o maloletú 3/, na ktorú má určené výživné vo výške 150,- eur mesačne a maloletého 4/, s ktorými býva v prenajatom byte za 350,- eur mesačne. Jej osobné pomery nie sú stabilizované, keďže v priebehu konania viackrát prerušila a následne obnovila svoj vzťah s otcom maloletého 4/, s ktorým v súčasnosti očakáva narodenie svojho piateho dieťaťa. Napriek tomu, že jej vzťah s H. H. bol v priebehu konania viackrát narušený ich vzájomný nezhodami, a to predovšetkým dôsledku negatívneho postoja H. H. k jej spolužitiu s otcom maloletého 4/, je H. H. a matka maloletých schopná udržiavať normálny vzťah matky a dcéry. H. H. je rozvedená matka troch detí, pričom už 12 rokov býva v spoločnej domácnosti so svojím rozvedeným, bezdetným druhom. Je invalidná dôchodkyňa, pričom pracuje ako kuchárka. H. H. je psychiatrický pacient, jej stav je však dlhodobo stabilizovaný a liečba ustálená, a preto je zo zdravotného hľadiska schopná zvládať starostlivosť o maloletých 1/ a 2/. Otec maloletých 1/ a 2/ nielen v konaní, v ktorom bolo naposledy v roku 2009 určené výživné na maloletých 1/ a 2/, ale ani v tomto konaní nepredložil žiaden písomný dôkaz o svojom príjme a na výzvy nekonkretizoval svojho zamestnávateľa. Z vyjadrení otca maloletých 1/ a 2/ prostredníctvom jeho zástupkyne je len zrejmé, že by mal pracovať v Nemecku a dosahovať tam príjem vo výške 600,- až 700,- eur mesačne. Otec maloletých 1/ a 2/ prostredníctvom H. E. prispel od októbra 2015 na výživu maloletých sumou doteraz určeného výživného a okrem toho čiastkou 380,- eur. Nad rámec finančných plnení prostredníctvom H. E. platil maloletým 1/ a 2/ obedy v škole, poplatky za krúžky a telefón. Maloletý 1/ navštevuje druhý stupeň základnej školy, pričom dosahuje dobré výsledky a svoj čas po škole sa venuje rôznym športom, ktoré ho každý deň školského vyučovania zamestnávajú až do neskorého popoludnia. Maloletá 2/ navštevuje prvý stupeň základnej školy. Obaja maloletí sú samostatní, čo zodpovedá tomu, že vyrastali v rodinnom prostredí matky, ktorá má dve mladšie deti. Náklady na ich výživu sú bežné. Zdravotný stav oboch maloletých je dobrý. Otec maloletého 4/ na základe pracovnej zmluvy na dobu určitú s predpokladaným mesačným čistým príjmom vo výške 676,46 eur nastúpil 11.11.2015 do zamestnania, no pracovný pomer s ním bol ukončený 26.11.2016 z dôvodu nedostavovania sa do práce od 12.11.2015. Otec maloletého 4/ bol v rokoch 2004 až 2013 vo výkone trestu odňatia slobody. Odvtedy sa nezamestnal pravidelnou prácou a v súčasnosti je druhýkrát v priebehu jedného roka vo väzbe pre skutky porušovania domovej slobody vo vzťahu k matke maloletých. Naposledy bol vzatý do väzby 15.01.2016. Náklady na výživu maloletého 4/ sú primerané jeho útlému veku. Starostlivosť o maloletých 1/ a 2/ tak od začiatku októbra 2015 zabezpečuje H. H. v dôsledku toho, že maloletí 1/ a 2/ odmietajú starostlivosť svojej matky, ich otec nie je schopný obstaráť ich osobnú starostlivosť a žiaden iný príbuzní nie je ochotný a schopný zabezpečiť starostlivosť o maloletých. Je záujmom maloletých, aby sa o nich staral príslušník ich rodiny, konkrétne ich stará matka, ktorá má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, je spôsobilá na právne úkony v plnom rozsahu, má zdravotné, morálne a osobnostné predpoklady na výkon náhradnej osobnej starostlivosti, žije v domácnosti s usporiadaným spôsobom života a jej vzťah k maloletým 1/ a 2/ a skúsenosť s výchovou detí dáva záruky o tom, že náhradná osobná starostlivosť bude vykonávaná v prospech maloletých tak, aby pri absencii osobnej starostlivosti rodičov nebola narušená ich výchova a zabezpečovanie ich potrieb. Tým boli naplnené všetky predpoklady pre zverenie maloletých 1/ a 2/ do náhradnej osobnej starostlivosti stanovené v § 45 ods. 1 Zákona o rodine. Práva a povinnosti H. H. vo vzťahu k maloletým boli vymedzené podľa § 45 ods. 3 zákona o rodine tak, aby bola zaručená starostlivosť o maloletých na čas zverenia do náhradnej osobnej starostlivosti. O prispievaní na výživu maloletých 1/ a 2/ bolo rozhodnuté podľa § 45 ods. 8 v nadväznosti na § 62 ods. 2 zákona o rodine, pričom súd pri určení výživného vychádzal z toho, že výživné na maloletých 1/ a 2/ zo strany otca bolo naposledy určené v roku 2009, pričom odvtedy náklady na výživu maloletých stúpili z dôvodu ich veku, keďže na rozdiel od posledného rozhodnutia o výživnom už ide o deti nie v predškolskom, ale v školskom veku, s čím sa spája zvýšenie nákladov na základné životné potreby a nákladov spojených so zabezpečením vzdelávania a mimoškolských aktivít maloletých. Pomery otca maloletých 1/ a 2/ sú v zásade rovnaké ako pri poslednom určení výživného, keďže ide o osobu v produktívnom veku, ktorej pracovné schopnosti nie sú žiadnym spôsobom obmedzené. Už v roku 2009 bol otec maloletých schopný dosahovať príjem vo výške približne 700,- eur mesačne. Otec maloletých v súčasnosti žije v Nemecku, teda je schopný pre mobilitu svojej pracovnej sily dosahovať príjem aj v zahraničí, v ktorom sú

však vyššie náklady so zabezpečením ubytovania a niektorých ostatných základných životných potrieb. Príjem dosahovaný v zahraničí mu umožňuje prispievať na výživu maloletých vyššou ako doteraz určenou sumou, čoho dôkazom je i to, že otec maloletých na výživu maloletých prispievala aj platením tých nákladov, ktoré nie sú nevyhnutné pre zabezpečovanie ich základných životných potrieb. Pomery matky maloletých 1/ a 2/ sa zmenili tak, že jej na rozdiel od posledného určenia výživného pribudli ďalšie dve vyživovacie povinnosti. Naďalej však ide osobu, ktorá je odkázaná na sociálnu dávku vo výške približne 200,- eur mesačne. Preto súd rodičov maloletých 1/ a 2/ od 1.10.2012, teda od doby, od ktorej sa maloletí 1/ a 2/ nachádzajú v starostlivosti H. H., zaviazal prispievať výživným, a to otca vo výške 130,- eur na maloletého 1/ a vo výške 100,- eur na maloletú 2/ a matky vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení výživného otca súd vychádzal z toho, že otec maloletých 1/ a 2/ by bol aj na Slovensku schopný dosahovať príjem vo výške najmenej 700,- eur mesačne, pričom má vyživovaciu povinnosť len vo vzťahu k dvom maloletým deťom, zatiaľ čo matka maloletých 1/ a 2/ je schopná dosahovať príjem len vo výške sociálnej dávky zodpovedajúcej jej rodičovskej dovolenke. Takto určené výživné umožní H. H. zabezpečovať základné životné potreby maloletých 1/ a 2/ v takom rozsahu, aby maloletí dosahovali životnú úroveň svojich rodičov. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že otec maloletých 1/ a 2/ si vyživovaciu povinnosť v čase starostlivosti H. H. o maloletých plnil nielen doteraz určeným výživným, ale aj zaplatením čiastky 380,- eur a platením ďalších, i keď nie nevyhnutých nákladov na výživu maloletých, pričom takto určené príspevky na ich výživu boli spotrebované. Preto súd rozhodol tak, že otec maloletých 1/ a 2/ si svoju vyživovaciu povinnosť s ohľadom na zvýšenie výživného do konca januára 2016 splnil a zvýšeným výživným je povinný prispievať na obdobie od februára 2016. Matka maloletých si vyživovaciu povinnosť vo výške 27,13 eur mesačne od začiatku októbra 2015 neplnila. Preto súd rozhodol tak, že matka maloletých 1/ a 2/ je povinná už z dôvodu určenia výživného zročné výživné samostatne ku každému z maloletých za obdobie od 1.10.2015 do konca mesiaca januára 2016 vo výške 108,52 eur, spolu na oboch maloletých vo výške 217,04 eur, poukázať H. H. do troch dní od doručenia rozsudku. Povinnosť poukázať v čase vykonateľnosti rozsudku už zročné výživné do troch dní od jeho doručenia súd stanovil s ohľadom na ustanovenia § 162 ods. 1 a 2 a § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Vo vzťahu k maloletému 4/ z vykonaného dokazovania vyplynulo, že maloletý je od narodenia v osobnej starostlivosti matky, pričom otec maloletého 4/ s ňou nežije. Matka maloletého 4/ riadne zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletého. Preto súd rozhodol tak, že maloletého 4/ zveril podľa § 36 ods. 1 v spojení s § 24 ods. 1 Zákona o rodine do osobnej starostlivosti matky. Vyživovaciu povinnosť otca súd určil na 150,- eur mesačne, keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že otec maloletého 4/ má len jednu vyživovaciu povinnosť a mal zamestnanie v novembri 2015, ktoré mu umožňovalo dosahovať príjem vo výške takmer 700,- eur mesačne v čistom, pričom o toto zamestnanie prišiel len v dôsledku toho, že sa bezdôvodne nedostavil do zamestnania. Matka maloletého 4/ má ďalšie tri vyživovacie povinnosti, pričom dosahuje príjem zo sociálnej dávky vo výške približne 200,- eur. Náklady na potreby maloletého zodpovedajú jeho útlému veku. S ohľadom na takto zistené skutočnosti súd určil výživné otca maloletého 4/ vo výške 150,- mesačne. Takto určené výživné umožní matke s ohľadom na jej pomery zabezpečenie základných životných potrieb maloletého 4/.

S ohľadom na zistenie, že otec maloletého 4/ si neplnil vyživovaciu povinnosť v období od podania návrhu matkou do konca januára 2016 súd rozhodol tak, že už zročné výživné za obdobie od 23.11.2015 do konca mesiaca januára 2016 predstavuje 340,- eur (dvakrát 150,- eur za mesiace december 2015 a január 2016 a výživné za pomernú časť mesiaca novembra vo výške 40,- eur). Povinnosť poukázať v čase vykonateľnosti rozsudku už zročné výživné do troch dní od jeho doručenia súd stanovil s ohľadom na ustanovenia § 162 ods. 1 a 2 a § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že matka maloletých nezvládla výchovu maloletých 1/ a 2/, čo viedlo tomu, že obaja maloletí jej starostlivosť odmietli. Maloletý 1/ v odmietaní matky pokračuje. Správanie maloletého 1/ je ťažko zvládnuteľné, maloletý nemá v súčasnosti vytvorenú stabilnú výchovnú autoritu. Maloletý 1/ sa v prípade zákazov zo strany matky obracal na svojho otca a Milenu Junasovú, ktorá ponosy maloletého riešila navštevovaním domácnosti matky, ale aj nedôvodným privolávaním polície a orgánov sociálnoprávnej ochrany detí do domácnosti matky. H. E. neakceptuje výchovné prostredie maloletých 1/ a 2/ a do ich výchovy zasahuje tak, že si vynucuje neobmedzené stretávanie s maloletým 1/, zabezpečuje osobné potreby maloletých 1/ a 2/ podľa ich želaní, no v rozpore s rozhodnutiami H. H. a hrozí právnymi riešeniami banálnych situácií. S ohľadom na takto zistené skutočnosti súd dospel k záveru, že je v záujme maloletých, aby boli uložené výchovné opatrenia, a to napomenutie matky maloletých tak, aby si uvedomila potrebu zabezpečenia stabilného prostredia pre maloletých; napomenutie H. E. tak, aby si uvedomila svoje nevhodné konanie, ktorým narušuje výchovu maloletých ktorejkoľvek osobe, ktorej sú maloletí zverení do starostlivosti a dohľad nad maloletými tak, aby sa v ich výchove upustilo od nevhodného konania

tak, aby nad ktorýmkoľvek z maloletých nemusela byť nariadená ústavná starostlivosť. Vzhľadom na dynamiku zmeny pomerov maloletých a ich príbuzných v priebehu jedného roka trvania konania súd rozhodol podľa § 37 ods. 6 Zákona o rodine tak, že výchovné opatrenia budú vyhodnotené po uplynutí troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

Proti tomuto rozsudku, a to jeho výrokovej časti I., v ktorom konanie o návrhu H. E. na úpravu styku s maloletými 1/ a 2/ súd zastavil a výrokovej časti II. o povinnosti otca H. E. prispievať na výživné na maloleté deti 1/ R. E. v sume 130 eur mesačne a 2/ Vanesu Junasovú v sume 100 eur mesačne a výroku o zročnom výživnom na maloleté deti 1/ a 2/, podali v zákonnej lehote odvolanie stará matka maloletých 1/ a 2/ H. E. a otec maloletých detí 1/ a 2/ H. E.. Dôvodili tým, že súd neakceptoval výpoveď H. a Y. H. XX.XX.XXXX, kde poukazoval na zdravotné problémy a iné trestné činnosti. R. a Y. sa chcú stále stretávať a chodiť do domácnosti starej matky H. E.. Dohodli sa so starou matkou H. H., že deti budú u nej bývať a stará matka H. E. sa s deťmi môže stretávať každý deň. Preto stará matka H. E. žiadala, aby deti mali povolené prísť k nej, keď to oni uznajú za vhodné, keď celé dni boli bez dozoru, keď stará matka H. H. pracovala. Otec detí toho času nepracuje na zmluvu, len brigádne a má výživné 170 eur na deti považoval za vysoké, keď zaplatí bývanie 450 eur, zostane mu 5 eur, o čom vie aj H. H.. Otec má priateľku v Nemecku, s ktorou sa chcú spoločne starať v budúcnosti o deti R. a Y.. Celé Vianočné sviatky prežili spolu a dohodli sa, že všetko úsilie vynaložia, aby mohli žiť v Nemecku, lebo sa hanbia za matku. Preto zvýšené výživné toho času otec nie je schopný platiť. V prípade záujmu detí, stará matka H. E. súhlasila s tým, že ak budú deti chcieť môžu bývať s ňou v izbe. Sociálna pracovníčka ešte nebola v jej byte pozrieť zariadenie. Poukázala na to, že stará matka H. H. jej bráni stretávať sa s deťmi, deti majú vypnuté telefóny, aby nemohli volať s otcom, deti nemali dovolené jej ukázať polročné vysvedčenie. Žiadali preto, aby v čase, keď je stará matka H. H. v práci, deti R. a Y. mohli bývať v jej domácnosti a nezvyšovať výživné na deti zo strany otca, nakoľko to nie je zo strany otca finančne možné.

Stará matka H. H. vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu odvolateľov uviedla, že H. E. kazí vnúchatá. R. kazí s peniazmi. Žiadala preto zákaz styku detí s H. E., lebo je to zlá, zákerná žena. Ak nedá súd H. E. zákaz styku s deťmi, tak nechce R. do osobnej starostlivosti. H. E. vykresľuje svojho H. /otca detí/ vo veľmi dobrom svetle, ale je gauner, jej dcére zlomil kľúčnu kosť pred deťmi, ju naháňal nožom a zbil po hlave. A súd takémuto recidivistovi chce dať deti do iného štátu, kde žije s bývalou narkomankou. Ona sa stará o deti a nedajú jej pokoj. Trvala na zákaze styku H. E. s deťmi.

Kolízny opatrovník vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu odvolateľov uviedol, že od vynesenia rozsudku stará matka H. H. zabezpečuje starostlivosť o deti. H. Y. sa zdržiava aj v domácnosti matky, nakoľko po skončení spolužitia matky s E. F., ktorý bol vzatý do väzby, maloletá sama prejavuje záujem byť v domácnosti matky a byť aj s mladšími súrodencami R. H. a V. F., ktorých osobnú starostlivosť zabezpečujú matky. V súčasnej dobe sa matka detí Y. H., stará matka H. H. i obidve deti maloletý R. a maloletá Y. zúčastňujú psychologických konzultácií v referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza v záujme zvládnutia výchovy a starostlivosti maloletých detí zo strany starej matky a v záujme úpravy vzťahov matky s maloletými deťmi. Stará matka H. E. podala 29.01.2016 na Okresnú prokuratúru Prievidza trestné oznámenie na matku Y. H. vo veci podozrenia spáchania zločinu týrania blízkej osoby, zverenej osoby, zanedbania starostlivosti detí a marenia úradného rozhodnutia. Zotrval na návrhu, aby maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti starej matke H. H. a navrhol, aby vyživovacia povinnosť otca H. E. bola určená pre maloletého R. v sume 200 eur mesačne a pre maloletú Y. v sume 170 eur mesačne a tiež uložené výchovné opatrenie - dohľad nad výchovou maloletých detí.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutom rozsahu - výrokovej časti I., v ktorom konanie o návrhu H. E. na úpravu styku s maloletými 1/ a 2/ súd zastavil, výrokovej časti II. o povinnosti otca H. E. prispievať na výživné na maloleté deti 1/ R. E. v sume 130 eur mesačne a 2/ Y. E. v sume 100 eur mesačne a výroku o zročnom výživnom na maloleté deti 1/ a 2/ /§ 212 ods. 2 písm. a/, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p./ a dospel k záveru, že odvolanie otca H. E. nie je dôvodné a odvolanie starej matky H. E. dôvodné je.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 17P/4/2015 bolo zverenie maloletých detí 1/ a 2/ R. a Y. E. do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky H. H., určenie výživného na maloleté deti 1/ a 2/, úprava styku starej matky H. E. s maloletými deťmi 1/ a 2/, zverenie maloletého

V. F. do osobnej starostlivosti, určenie výživného na maloletého V. F. a výchovné opatrenia - dohľad na maloletými deťmi 1/ až 4/ a napomenutie starej matky H. E. a starej matky H. H..

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie výrokovej časti I., v ktorom konanie o návrhu H. E. na úpravu styku s maloletými 1/ a 2/ súd zastavil, výrokovej časti II. o povinnosti otca H. E. prispievať na výživné na maloleté deti 1/ R. E. v sume 130 eur mesačne a 2/ Y. E. v sume 100 eur mesačne a výroku o zročnom výživnom na maloleté deti 1/ a 2/.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku a týkajúcimi sa určenia výživného otca H. E. prispievať na výživné na maloleté deti 1/ R. E. v sume 130 eur mesačne a 2/ Y. E. v sume 100 eur mesačne a určenia zročného výživného na maloleté deti 1/ a 2/ a na tieto v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje. K odvolacím námietky otca uvádza nasledovné:

Výživné na maloleté deti R. a Y. bolo určené zo strany otca H. E. podľa § 45 ods. 8 a § 62 ods. 2 Zákona o rodine, pričom súd prvého stupňa vychádzal zo zistenia, že výživné na maloleté deti bolo naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 05.10.2009, č. k. 5P/15/2009-35, ktorým boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky Y. H. a otcovi bola uložená povinnosť platiť výživné na maloletého R. vo výške 100 eur mesačne a maloletú Y. vo výške 70 eur mesačne. Maloletí boli vo veku 5 a 3 roky, navštevovali materskú školu, matka bola nezamestnaná, poberala sociálnu dávku 200 eur mesačne a otec dosahoval mesačný zárobok okolo 700 eur. Uznesením Okresného súdu Prievidza zo dňa 06.10.2015, č. k. 17P/4/2015-73 bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým maloleté deti R. a Y. boli zverené do osobnej starostlivosti starej matky H. H. a otcovi uložená povinnosť prispievať na výživu maloletých detí určenú rozsudkom zo dňa 05.10.2009, č. k. 5P/15/2009-35 k rukám H. Maloleté deti R. a Y. boli následne napadnutým rozsudkom zverené do osobnej náhradnej starostlivosti starej matke H. H., ktorý výrok nebol odvolaním napadnutý a preto sa stal právoplatný. Za správny odvolací súd považuje postup súdu prvého stupňa, ktorým podľa § 45 ods. 8 a § 62 ods. 2 Zákona o rodine určil otcovi maloletých detí povinnosť prispievať na výživu maloletého R. vo výške 130 eur mesačne a na výživu maloletej Y. vo výške 100 eur mesačne. Aj odvolací súd zdieľa názor súdu prvého stupňa, že od poslednej úpravy výživného v roku 2009 uplynulo viac ako 6 rokov, maloleté deti sú podstatne staršie, navštevujú základnú školu a ich náklady sa podstatne zvýšili. Z vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa vyplýva, že otec maloletých detí pracuje v Nemecku a jeho príjem mu umožňuje platiť výživné určené súdom prvého stupňa, keď otec doposiaľ prispieval na výživu maloletých detí vyššou sumou, keď deťom prispieval okrem určeného výživného aj na iné náklady /napr. mobil/. K odvolacím námietkam otca, že jeho príjem, ktorý dosahuje v Nemecku je nižší, o čom predložil listinné doklady, odvolací súd neprihliadol. Mal za to, že pokiaľ otec zmenil zamestnanie a skutočne dosahuje nižší príjem ako v roku 2009, kedy bol jeho príjem okolo 700 eur mesačne, potom sa vzdal výhodnejšieho zamestnania s poukazom na § 75 ods. 1 Zákona o rodine. V takomto prípade treba vyhádzať z toho, že príjem otca je okolo 700 eur mesačne, čomu tiež zodpovedá povinnosť otca prispievať na výživu maloletých detí v takej výške akú určil súd prvého stupňa.

Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku II. o povinnosti otca H. E. prispievať na výživné na maloleté deti 1/ R. E. v sume 130 eur mesačne a 2/ Y. E. v sume 100 eur mesačne a výroku o zročnom výživnom na maloleté deti 1/ a 2/ ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Za nesprávny však odvolací súd považuje rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku I., ktorým konanie o návrhu H. E. na úpravu styku s maloletými 1/ a 2/ zastavil. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že stará matka H. E. žiadala o úpravu styku s maloletými deťmi 1/ a 2/, pričom následne uviedla, že na tomto návrhu netrvá a preto súd konanie v tejto časti zastavil podľa § 96 ods. 1 O.s.p.. Odvolací súd však z obsahu spisu nezistil, že by stará matka maloletých detí H. E. zobrala svoj návrh na úpravu styku späť. Naopak vo všetkých písomných podaniach i na pojednávaní pred súdom prvého stupňa uvádzala, že sa chce stretávať s maloletými deťmi a žiadala upraviť styk. Postup súdu prvého stupňa o zastavení konania o návrhu starej matky H. E. na úpravu styku tak nekorešponduje s vyjadreniami starej matky.

Odvolací súd preto vo výrokovej časti I. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f/, ods. 2 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní súd prvého stupňa vecne rozhodne o návrhu starej matky H. E. na úpravu styku s maloletým R. a maloletou Y..

Vysloveným právnym názorom je súd prvého stupňa viazaný /§ 226 O.s.p./.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.